

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๓๑๘

วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอส่งสำเนาประกาศ

เรียน ลนท./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ.๑-๘/สชช./กตบ./กพร./สนท./กปร./กกย./กวม. และ กศก.

กองการเจ้าหน้าที่ ขอส่งสำเนาประกาศ จำนวน ๑ ประกาศ

๑. ประกาศกรมวิชาการเกษตร ลงวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘ เรื่อง รายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และประกาศให้ทราบทั่วกัน

นายปรัชญา วงษา
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

(สำเนา)

ประกาศกรมวิชาการเกษตร
เรื่อง รายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ

.....
ด้วยคณะกรรมการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้ง (ย้าย/โอน/เลื่อน) ให้ดำรงตำแหน่งประเภท
วิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ ได้ดำเนินการประเมินบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้เชี่ยวชาญ ในการประชุม เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ มีมติให้ข้าราชการผ่านการประเมินบุคคลเพื่อ
เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านยางพารา (นักวิชาการเกษตรเชี่ยวชาญ
ตำแหน่งเลขที่ ๑๔) สถาบันวิจัยยาง

บัดนี้ คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการประเมินบุคคลเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยความเห็นชอบ
จากปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมวิชาการเกษตรจึงขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน
พร้อมทั้งเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน ดังรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้ หากผู้ใดเห็นว่าชื่อผลงาน
พร้อมทั้งเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงานดังกล่าว ไม่ตรงตามความเป็นจริง หรือเป็นกรณีการอ้าง และ
คัดลอกผลงานของผู้อื่น หากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่กองการเจ้าหน้าที่ ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(นางสาวนฤมล สงวนวงศ์)

ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รักษาราชการแทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร

บัญชีรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ
กรมวิชาการเกษตร

แนบท้ายประกาศกรมวิชาการเกษตร ลงวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง/สังกัด
๑	ผู้เชี่ยวชาญด้านยางพารา (นักวิชาการเกษตรเชี่ยวชาญ ตำแหน่งเลขที่ ๑๔) สถาบันวิจัยยาง นางเพียว ร่มรื่นสุขารมย์	นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๖๑๘) กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจ สถาบันวิจัยยาง

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศกรมวิชาการเกษตร ลงวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘
รายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ

ลำดับ ที่	ชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ของผู้ได้รับการคัดเลือก	ผ่านการประเมินบุคคล ให้ดำรงตำแหน่ง	ชื่อผลงาน/สัดส่วนของผลงาน	ข้อเสนอแนวคิดการพัฒนางาน หรือปรับปรุงงาน																											
๑	นางพเยาว์ รมรื่นสุขารมย์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๖๑๘) กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจ สถาบันวิจัยยาง	ผู้เชี่ยวชาญด้านยางพารา (นักวิชาการเกษตรเชี่ยวชาญ ตำแหน่งเลขที่ ๑๔) สถาบันวิจัยยาง	๑. การศึกษาแนวทางการเพิ่มศักยภาพในการควบคุมกำกับดูแลการขยายพันธุ์ยาง : กรณีศึกษาแปลงขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าในภาคตะวันออก สัดส่วนของผลงาน <table><tr><td>๑. นางพเยาว์ รมรื่นสุขารมย์</td><td>สัดส่วน ๗๐%</td><td>ผู้ดำเนินงาน</td></tr><tr><td>๒. นางสาววันวิสาข์ พิมพ์เจริญ</td><td>สัดส่วน ๑๐%</td><td>ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน</td></tr><tr><td>๓. นางบุตรี พุทธิรักษ์</td><td>สัดส่วน ๙%</td><td>ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน</td></tr><tr><td>๔. นางเนาวรัตน์ ทองคำ</td><td>สัดส่วน ๖%</td><td>ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน</td></tr><tr><td>๕. นางสาวกัลยา ศรีพงษ์</td><td>สัดส่วน ๕%</td><td>ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน</td></tr></table> ๒. การศึกษาแนวทางพัฒนาสวนยางเข้าสู่โครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจ ตามมาตรฐานของประเทศไทย <table><tr><td>๑. นางพเยาว์ รมรื่นสุขารมย์</td><td>สัดส่วน ๖๐%</td><td>ผู้ดำเนินงาน</td></tr><tr><td>๒. นางสาววันวิสาข์ พิมพ์เจริญ</td><td>สัดส่วน ๒๕%</td><td>ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน</td></tr><tr><td>๓. นางบุตรี พุทธิรักษ์</td><td>สัดส่วน ๑๐%</td><td>ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน</td></tr><tr><td>๔. นางสาวเบญจวรรณ สิทธิเวช</td><td>สัดส่วน ๕%</td><td>ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน</td></tr></table>	๑. นางพเยาว์ รมรื่นสุขารมย์	สัดส่วน ๗๐%	ผู้ดำเนินงาน	๒. นางสาววันวิสาข์ พิมพ์เจริญ	สัดส่วน ๑๐%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน	๓. นางบุตรี พุทธิรักษ์	สัดส่วน ๙%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน	๔. นางเนาวรัตน์ ทองคำ	สัดส่วน ๖%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน	๕. นางสาวกัลยา ศรีพงษ์	สัดส่วน ๕%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน	๑. นางพเยาว์ รมรื่นสุขารมย์	สัดส่วน ๖๐%	ผู้ดำเนินงาน	๒. นางสาววันวิสาข์ พิมพ์เจริญ	สัดส่วน ๒๕%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน	๓. นางบุตรี พุทธิรักษ์	สัดส่วน ๑๐%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน	๔. นางสาวเบญจวรรณ สิทธิเวช	สัดส่วน ๕%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน	การนำแนวคิดเชิงออกแบบมาใช้ ในการปรับปรุงกระบวนการกำกับ ดูแลการผลิตยาง และการค้ายาง
๑. นางพเยาว์ รมรื่นสุขารมย์	สัดส่วน ๗๐%	ผู้ดำเนินงาน																													
๒. นางสาววันวิสาข์ พิมพ์เจริญ	สัดส่วน ๑๐%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน																													
๓. นางบุตรี พุทธิรักษ์	สัดส่วน ๙%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน																													
๔. นางเนาวรัตน์ ทองคำ	สัดส่วน ๖%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน																													
๕. นางสาวกัลยา ศรีพงษ์	สัดส่วน ๕%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน																													
๑. นางพเยาว์ รมรื่นสุขารมย์	สัดส่วน ๖๐%	ผู้ดำเนินงาน																													
๒. นางสาววันวิสาข์ พิมพ์เจริญ	สัดส่วน ๒๕%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน																													
๓. นางบุตรี พุทธิรักษ์	สัดส่วน ๑๐%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน																													
๔. นางสาวเบญจวรรณ สิทธิเวช	สัดส่วน ๕%	ผู้ร่วมผู้ดำเนินงาน																													

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง การศึกษาแนวทางการเพิ่มศักยภาพในการควบคุมกำกับดูแลการขยายพันธุ์ยาง : กรณีศึกษา
แปลงขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าในภาคตะวันออก

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ตามภารกิจของหน่วยงาน

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๗

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางพเยาว์ รมรัมย์สุขารมย์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจ สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่ ศูนย์ควบคุมยางฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กองการยาง)	๗๐	ผู้ดำเนินงาน
นางสาววันวิสาข์ พิมพ์เจริญ นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ ฝ่ายบริการตลาดยางดิบ สำนักงานตลาดกลางยางพารา นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่ กลุ่มวิชาการ ศูนย์ควบคุมยางฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กองการยาง)	๑๐	ผู้ร่วมดำเนินงาน
นางบุตรี พุทธิรักษ์ เจ้าพนักงานการเกษตรชำนาญงาน กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยยางฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่ ฝ่ายบริหารทั่วไป ศูนย์ควบคุมยางฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กองการยาง)	๙	ผู้ร่วมดำเนินงาน
นางเนาวรัตน์ ทองคำ เจ้าพนักงานการเกษตรชำนาญงาน กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยยางฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่ กลุ่มปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติยาง ศูนย์ควบคุมยางฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กองการยาง)	๖	ผู้ร่วมดำเนินงาน

สัดส่วนของผลงาน (ต่อ)

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวกัลยา ศรีพงษ์ นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยยางบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่ กลุ่มวิชาการ กองการยาง)	๕	ผู้ร่วมดำเนินงาน

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การปลูกสร้างสวนยางด้วยต้นยางพันธุ์ดีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ต้นพันธุ์ยางที่มีคุณภาพ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการปลูกสร้างสวนยาง ดังนั้นเพื่อให้เกษตรกรได้รับวัสดุปลูกที่มีคุณภาพ จึงมีการควบคุมแปลงขยายพันธุ์ยางตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง การผลิตต้นยางชำถุงให้มีคุณภาพ ต้องมีองค์ประกอบครบ ๒ ส่วน ได้แก่ การใช้ต้นตอที่แข็งแรง และการใช้กิ่งตายางพันธุ์ดีที่มีคุณภาพ ถูกต้องตรงตามพันธุ์ การศึกษาสถานการณ์การผลิตพันธุ์ยางเพื่อการค้าในแปลงขยายพันธุ์ยางที่ได้รับอนุญาต ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๖๗ พบว่า พันธุ์ยางที่มีการผลิตมากที่สุด ได้แก่ พันธุ์ RRIT 251 และ RRIM 600 ซึ่งเป็นพันธุ์ยางชั้น ๑ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๗ มีผู้ประกอบการขอขยายพันธุ์ยาง RRIT 3904 ซึ่งเป็นพันธุ์ยางชั้น ๓ เพิ่มขึ้นจำนวนมาก เนื่องจาก คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ได้ออกประกาศแนะนำเป็นพันธุ์ยางชั้น ๑ แต่ยางพันธุ์นี้ยังไม่ผ่านกระบวนการประกาศกำหนดเป็นต้นยางพันธุ์ดีตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างแนวทางการส่งเสริมกับการควบคุมการใช้พันธุ์ยางของเกษตรกร จึงจำเป็นต้องดำเนินการปรับปรุงแนวทางการประกาศกำหนดต้นยางพันธุ์ดีให้สอดคล้องกัน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน และลดความเสี่ยงในการใช้พันธุ์ยางของเกษตรกร โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดต้นยางพันธุ์ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ และประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง กำหนดยางพันธุ์ดี พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็ง และข้อจำกัดในการใช้พันธุ์ยางแต่ละชั้น ซึ่งพบว่า การควบคุมการขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าให้มีประสิทธิภาพ ควรอนุญาตให้ขยายพันธุ์ได้เฉพาะพันธุ์ยางชั้น ๑ เท่านั้น

การศึกษาปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดในการควบคุมคุณภาพการผลิตต้นพันธุ์ยาง พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตต้นยางชำถุงตามสภาพเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง จึงได้นำประเด็นปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานของกรมวิชาการเกษตร เช่น การใช้ถุงเพาะชำที่มีขนาดเล็กลง มาทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของขนาดถุงเพาะชำต่อคุณภาพของต้นยางชำถุงที่เพาะเมล็ดและติดตามในถุง ผลการทดสอบปรากฏว่า ขนาดถุงเพาะชำมีผลต่อการเจริญเติบโตและจำนวนต้นกล้าที่ติดตามได้ แต่เมื่อต้นยางได้ขนาดติดตามไม่ส่งผลต่อความสำเร็จในการติดตามและความสมบูรณ์ของต้นยางชำถุงอย่างมีนัยสำคัญ การศึกษานี้จึงได้จำแนกรายการที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของต้นยางชำถุงทั้งหมด จากเอกสารอ้างอิงและงานวิจัย เพื่อนำมาพิจารณาปรับปรุงข้อกำหนดในการตรวจประเมินแปลงขยายพันธุ์ยาง โดยจัดแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ รายการที่เป็นข้อกำหนดหลัก ข้อกำหนดรอง และข้อเสนอแนะ โดยข้อกำหนดหลักเป็นข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมยางสำหรับแปลงที่ได้รับการอนุญาต ส่วนข้อกำหนดรอง และข้อเสนอแนะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเพื่อยกระดับแปลงขยายพันธุ์ยางให้มีคุณภาพต่อไป

นอกจากนี้ปัญหาการระบาดของโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา ซึ่งเริ่มระบาดรุนแรงในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีรายงานว่าเกิดจากเชื้อราหลายชนิด โดยเชื้อรา *Colletotrichum siamense* เป็นสาเหตุหลัก และอาจมีเชื้อราชนิดอื่น เช่น *Neopestalotiopsis* sp. เป็นเชื้อสาเหตุรอง แม้ว่าจะระบาดมาหลายปีแล้ว แต่ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการเข้าทำลายและการแพร่ระบาดไม่เพียงพอ และมีข้อกังวลว่า เชื้อโรคอาจติดไปกับการเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์จากแปลงที่เป็นโรคไปยังพื้นที่ปลูกยางอื่น การจัดการที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยการเฝ้าระวังเพื่อให้ตรวจพบการระบาดของโรคในระยะเริ่มต้น แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณและบุคลากร จึงได้นำวิธีการเฝ้าระวังแบบ Risk-based surveillance มาใช้ การพัฒนาแผนที่ความเสี่ยงต่อการระบาดของโรคใบร่วงชนิดใหม่โดยใช้ตัวแปรสภาพอากาศอ้างอิงจากรายงานการศึกษา ได้แก่ ปริมาณน้ำฝน ความชื้นสัมพัทธ์ และอุณหภูมิ ในการประเมินความเหมาะสมของสภาพภูมิอากาศสำหรับการเกิดโรคใบร่วงชนิดใหม่ในพื้นที่ปลูกยางของประเทศไทย แสดงให้เห็นว่า พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการระบาดของโรคสูงส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคใต้ และภาคตะวันออกบางส่วน แผนที่ความเสี่ยงนี้ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดลำดับความสำคัญของพื้นที่ที่จะเฝ้าระวังได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับชีววิทยาของเชื้อโรค ความหลากหลาย และความทนทานต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาแผนที่ความเสี่ยงให้มีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การศึกษาแนวทางพัฒนาสวนยางเข้าสู่โครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย

ทะเบียนวิจัยเลขที่ การทดลองในโครงการวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากเงินรายได้จากการดำเนินงานวิจัยด้านการเกษตร รหัสโครงการ ๖๖-๑๐-๑๙

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ - ธันวาคม ๒๕๖๗

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางเพียว รมรัตน์สุขารมย์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจ สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่ ศูนย์ควบคุมยางฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กองการยาง)	๖๐	ผู้ดำเนินงาน
นางสาววันวิสาข์ พิมพ์เจริญ นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ ฝ่ายบริการตลาดยางดิบ สำนักงานตลาดกลางยางพารานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่ กลุ่มวิชาการ ศูนย์ควบคุมยางฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กองการยาง)	๒๕	ผู้ร่วมดำเนินงาน
นางบุตรี พุทธรักษ์ เจ้าพนักงานการเกษตรชำนาญงาน กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยยางฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่ ฝ่ายบริหารทั่วไป ศูนย์ควบคุมยางฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กองการยาง)	๑๐	ผู้ร่วมดำเนินงาน
นางสาวเบญจวรรณ สิทธิเวช นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่ กลุ่มควบคุมการอนุญาตตามพระราชบัญญัติ กองการยาง)	๕	ผู้ร่วมดำเนินงาน

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

ปัจจุบันกระแสความรับผิดชอบต่อภาคธุรกิจต่อการลดภาวะโลกร้อนมีเพิ่มมากขึ้น การส่งออกสินค้าเกษตรไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เช่น ยางพารา อาจได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าด้านสิ่งแวดล้อม เนื่องจากกิจกรรมภาคการเกษตรมีส่วนในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จึงมีการผลักดันให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนการผลิตไปสู่แนวทางการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้น้อยลง ในกระบวนการผลิตยางภาคการเกษตร การใส่ปุ๋ยในสวนยางเป็นกิจกรรมที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุด การดำเนินการปรับเปลี่ยนให้เข้าข่ายกิจกรรมโครงการ ตามระเบียบวิธีลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจสำหรับการกักเก็บคาร์บอนและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก สำหรับการปลูกพืชเกษตรยืนต้น (T-VER-S-METH-13-06) ขององค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) (อบก.) โดยปรับการใช้ปุ๋ยเคมีที่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบให้ถูกต้องและเหมาะสม และลดปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ เมื่อเทียบกับกรณีฐาน ก็จะได้คาร์บอนเครดิตที่สามารถนำไปซื้อขายหรือชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ สวนยางจึงมีศักยภาพที่จะพัฒนาเข้าสู่โครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (Thailand Voluntary Emission Reduction: T-VER) โดยสวนยางที่มีการใส่ปุ๋ยสูตรทั่วไป ๓๐-๕-๑๘ ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรเป็นกรณีฐาน สามารถดำเนินกิจกรรมได้ ๒ แนวทาง คือ ใส่ปุ๋ยสูตรแนะนำ ๓๐-๕-๑๘ โดยลดอัตราลง ๒๕ % ร่วมกับการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ๒-๓ กิโลกรัมต่อต้น หรือปรับเปลี่ยนเป็นการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน อย่างไรก็ตาม ปัญหาการผลิตยางของไทยที่ทำให้ผลผลิตลดลง เกิดจากเกษตรกรใส่ปุ๋ยไม่เพียงพอกับความต้องการของพืช จึงเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งของการพัฒนาสวนยางเข้าสู่โครงการ T-VER หากดำเนินกิจกรรมลดการใช้ปุ๋ยตามระเบียบวิธีของโครงการ T-VER โดยไม่คำนึงถึงผลผลิต อาจทำให้ผลผลิตยางเฉลี่ยของประเทศลดลงไปอีก

การประเมินการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกจากการคำนวณชีวมวลในการศึกษานี้ ใช้สมการแอลโลเมตรีของ Hytonen *et. al.* (๒๐๑๘) เนื่องจาก เป็นสมการที่ไม่ใช้ข้อมูลความสูงในการคำนวณ ค่าคำนวณที่ได้ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป และเป็นสมการที่มีการอ้างอิงในการขอขึ้นทะเบียนต่อ อบก. แล้ว อย่างไรก็ตาม นอกจากความแปรปรวนของข้อมูลความสูงแล้ว การใช้ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางที่ระดับความสูง ๑.๓๐ เมตร ในสมการแอลโลเมตรีคำนวณชีวมวลอาจไม่เหมาะสมสำหรับยางพารา เนื่องจาก ระดับที่ทำการวัดเป็นบริเวณหน้ากรีดที่เก็บผลผลิต นอกจากนี้การวางแผนตัวอย่างเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลควรคำนึงถึงระยะปลูกด้วย เพราะยางพาราเป็นพืชที่มีระบบการจัดการสวน ในส่วนของการจัดทำเอกสารข้อเสนอโครงการ การตรวจสอบความใช้ได้โครงการโดยผู้ประเมินภายนอก และการขึ้นทะเบียนโครงการ เป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างยุ่งยากสำหรับเกษตรกร และมีค่าใช้จ่ายสูง จึงเป็นข้อจำกัดสำหรับเกษตรกรชาวสวนยางซึ่งส่วนใหญ่เป็นสวนยางขนาดเล็ก การดำเนินโครงการจะเกิดความคุ้มค่าเมื่อมีการรวมกลุ่มโดยผู้พัฒนาโครงการ หรือโดยผู้ประกอบการ yang ที่ประสงค์จะนำปริมาณคาร์บอนเครดิตไปใช้ในการรายงานผลการดำเนินงาน และนำไปชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การนำแนวคิดเชิงออกแบบมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการกำกับดูแลการผลิตยาง และการค้ายาง

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่

- ๓.๑ การจัดจำแนกเชื้อสาเหตุโรคใบไหม้ลาตินอเมริกัน
- ๓.๒ การควบคุมโรคใบไหม้ลาตินอเมริกัน
- ๓.๓ การขยายพันธุ์ยางพาราและแนวทางการจำแนกพันธุ์ยางด้วยสายตา
- ๓.๔ การพัฒนาพันธุ์ยาง และการเก็บข้อมูลทางวิชาการด้านการผลิตยาง
- ๓.๕ บทบาทของพระราชบัญญัติควบคุมยางต่อการพัฒนายาง
- ๓.๖ smart box ๕ เรื่อง ได้แก่
 - ๓.๖.๑ เลือกใช้พันธุ์ยางจากแปลงขยายพันธุ์ยางจดทะเบียน
 - ๓.๖.๒ ยางพันธุ์ดีตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง
 - ๓.๖.๓ การใส่ปุ๋ยยางพาราให้มีประสิทธิภาพ
 - ๓.๖.๔ การตรวจสอบอาการโรคทางใบของยางพารา
 - ๓.๖.๕ ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอาการเปลือกแห้งของยางพารา

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ

การพัฒนายางพันธุ์ดีสู่ความยั่งยืนในการทำสวนยาง

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับเชี่ยวชาญ)

ชื่อผู้ขอประเมิน นางเพียว รมรินทร์สุธรรมย์ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๖๑๘) สังกัด กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจ สถาบันวิจัยยาง ปฏิบัติงานที่ ศูนย์ควบคุมยางฉะเชิงเทรา กองการยาง ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านยางพารา (นักวิชาการเกษตรเชี่ยวชาญ ตำแหน่งเลขที่ ๑๔) สังกัด สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง การนำแนวคิดเชิงออกแบบมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการกำกับดูแลการผลิตยาง และการค้ายาง

๒. หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นกฎหมายในการควบคุม กำกับ ดูแลการประกอบกิจการเกี่ยวกับยางตั้งแต่การผลิต การแปรรูปยาง ตลอดจนการตลาดยางให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เกิดความเป็นธรรมต่อเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยกรมวิชาการเกษตรทำหน้าที่ในการวางมาตรการตั้งแต่การการเพาะพันธุ์ยาง การค้ายาง การตั้งโรงทำยาง การนำเข้า และส่งออกยาง การวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยาง มาตรการที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็นการวางแผนการผลิตและการใช้พันธุ์ยางของประเทศ กำหนดวิธีการควบคุมและการรับรองพันธุ์ยาง การทำสวนยาง และการสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของยางพาราตามมาตรฐานสากล โดยระบบการรับรองมาตรฐาน การพัฒนาระบบบรรจุหีบห่อยาง รวมถึงการสร้างกลไกสำคัญด้านเศรษฐกิจยาง เพื่อสร้างเสถียรภาพราคายาง รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง “ภาพรวมของยางพาราทั้งระบบ” ของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒ สรุปไว้ว่า การบังคับใช้ทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติยังขาดประสิทธิภาพเพียงพอ โดยพบว่ามีกรณีการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับวัสดุปลูกและการค้าขายซึ่งการตรวจติดตามไม่ทันสถานการณ์ ทำให้ไม่สามารถควบคุมการผลิตและการค้ายางได้ เกษตรกรถูกเอาเปรียบด้านราคาและการบริหารจัดการระบบยางพาราของไทยขาดประสิทธิภาพโดยองค์รวม

การแบ่งโอนทรัพย์สิน บุคลากร และการปฏิบัติงานวิจัยไปการยางแห่งประเทศไทย ทำให้การดำเนินงานตามภารกิจขาดความเชื่อมโยงต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องดำเนินการปรับปรุงมาตรการในการกำกับ ดูแลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สามารถรองรับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๓.๑ บทวิเคราะห์

สาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้เป็นการควบคุม และกำกับดูแลของรัฐ โดยมีบทบาทครอบคลุมทั้งด้านการผลิต การค้า และการส่งออกยาง แต่เท่าที่ผ่านมาข้อกำหนดในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ หลายข้อยังไม่มีรูปแบบการดำเนินการที่ชัดเจนเลย เช่น เขตทำสวนยาง [มาตรา ๖(๓)] การแจ้งเนื้อที่สวนยางจำนวนต้นยาง และพันธุ์ของต้นยางที่ปลูกในสวนยาง รวมทั้งปริมาณเนื้อยางที่ผู้ทำสวนยางทำได้ในแต่ละปี [มาตรา ๖(๔)] เขตห้ามปลูกต้นยาง [มาตรา ๖(๕)] วิธีการทำสวนยางในบางท้องที่ [มาตรา ๖(๖)] เป็นต้น การออกนโยบาย หรือมาตรการต่าง ๆ อาจไปจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ผลิต และผู้ส่งออก ในทางปฏิบัติแม้การออกประกาศหรือใช้มาตรการควบคุมตามพระราชบัญญัติเป็นอำนาจรัฐมนตรีประกาศได้ตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมยาง แต่การเลือกใช้มาตรการใด ๆ จำเป็นต้องมีข้อมูลทางวิชาการสนับสนุนเพียงพอ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อระบบการผลิตยาง รักษาสมดุลปริมาณการผลิตยางของประเทศให้เหมาะสมกับปริมาณการใช้ยางของโลก ส่งเสริมให้เกิดระบบการซื้อขายผลผลิตยางที่เป็นธรรมกับทุกฝ่าย และ

พัฒนาระบบตลาดยางของประเทศให้เป็นระบบสากลที่ทุกฝ่ายยอมรับ ตลอดจนสร้างความเป็นธรรมในการส่งออกและการนำเข้ายาง

กรมวิชาการเกษตรในฐานะที่เป็นหน่วยงานควบคุม กำกับ ดูแล ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงต้องทำหน้าที่ศึกษาวิจัย เพื่อให้ทราบสถานการณ์การผลิตยางของเกษตรกรในปัจจุบัน การใช้ยาง การตลาดและการส่งออกยาง รวมทั้งบูรณาการข้อมูลทางวิชาการเพื่อสนับสนุนการจัดทำประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์ และใช้มาตรการที่เหมาะสม ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

๓.๒ แนวความคิด

ปัจจุบันเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาครัฐจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานให้ทันต่อภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้เพื่อให้เกิดเป็นนวัตกรรมในการปรับปรุงบริการ กระบวนการ หรือรูปแบบการทำงานใหม่ ผ่านการประเมินผลได้ ผลเสียอย่างรอบด้าน เพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และนำแนวคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ซึ่งเป็นกระบวนการคิดเพื่อแก้ไขปัญหาหรือโจทย์ให้ตรงจุด ตลอดจน พัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ ผ่าน ๕ ขั้นตอน ได้แก่ ทำความเข้าใจ กำหนดปัญหา หาทางเลือก สร้างต้นแบบ และทดสอบต้นแบบ (Empathize Define Ideate Prototype & Test) เพื่อที่จะหาวิถีทางที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด การแก้ปัญหบนพื้นฐานกระบวนการนี้ เน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นหลัก โดยมีเจตนาในการสร้างผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม ตอบโจทย์ ตลอดจนแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงเกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์อีกด้วย

๓.๓ ข้อเสนอ

ดำเนินการปรับปรุงกระบวนการกำกับดูแลการผลิตยาง และการค้ายาง โดยปรับปรุงระบบการรายงานบัญชีการซื้อ บัญชีการจำหน่าย และบัญชีปริมาณยางคงเหลือ ให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ และข้อจำกัดของกลุ่มผู้ค้ายาง และคำนึงถึงความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับ ให้รองรับมาตรการกีดกันทางการค้า เช่น EUDR และไม่ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.๒๕๖๒

การดำเนินงาน มีขั้นตอนดังนี้

๑) ใช้แนวคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ในการปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน ผ่านขั้นตอน

๑.๑) ทำความเข้าใจกับปัญหาให้ถูกต้อง รวมทั้งผู้ประกอบการยางกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเข้าใจสิ่งที่เป็นปัญหาต้องการแก้ไข โดยการสังเกตปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน และการสัมภาษณ์หรือสอบถามปัญหาที่เกิดขึ้นจากผู้อื่น

๑.๒) ระบุปัญหาที่ต้องการแก้ไขให้ชัดเจน โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นแรกมาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อตกผลึกเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาออกมา จัดลำดับความรุนแรง เร่งด่วน หรือแนวทางการแก้ไขให้ชัดเจน

๑.๓) การระดมความคิด ในหลากหลายมุมมอง หลากหลายวิธีการ เพื่อให้เกิดเป็นแนวคิดทางเลือก และแนวทางการทำงานที่จะสามารถตอบโจทย์ปัญหา สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มากที่สุด

๑.๔) คัดกรองแนวคิดต่าง ๆ โดยคำนึงถึงประโยชน์ ทรัพยากร และความเป็นไปได้ เพื่อนำมาสร้างต้นแบบการปฏิบัติงานที่จะนำไปใช้จริง

๑.๕) นำต้นแบบการปฏิบัติงานหรือข้อสรุปที่จะนำไปใช้จริงมาปฏิบัติก่อน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพ ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง เพื่อให้มั่นใจว่าสิ่งที่พัฒนาขึ้นจะสามารถตอบโจทย์ปัญหา และความต้องการตามที่ตั้งใจไว้

๑.๕) นำต้นแบบของปฏิบัติงานหรือข้อสรุปที่จะนำไปใช้จริงมาปฏิบัติก่อน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพ ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง เพื่อให้มั่นใจว่าสิ่งที่พัฒนาขึ้นจะสามารถตอบ โจทย์ปัญหา และความต้องการตามที่ตั้งใจไว้

๒) พัฒนาคู่มือปฏิบัติงานให้สอดคล้องตามการปรับปรุง และมีรายละเอียดที่ชัดเจน

๓) จัดให้มีการอบรม/สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์เป็นประจำทุกปี

๓.๔ ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานมีจำนวนจำกัด และส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่บรรจุใหม่ที่ยังมีความรู้และ ประสบการณ์ด้านงานพาราน้อย การระดมความคิดหลากหลายมุมมอง อาจทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่ง อาจใช้แนวทางในการแก้ไขดังนี้

๓.๔.๑ การปรับปรุงประสิทธิภาพในการควบคุม กำกับ ดูแล ตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง ต้อง ดำเนินการแบบค่อยเป็นค่อยไปอย่างต่อเนื่อง โดยวางแผนตามสถานการณ์จริงและให้สอดคล้องกับ ความสามารถของพนักงานเจ้าหน้าที่

๓.๔.๒ เปิดช่องทางให้มีการรายงานปัญหาในการปฏิบัติงาน สาเหตุของปัญหา และการหาวิธีจัดการกับ ปัญหานั้น โดยมีการแบ่งปันข้อมูลเป็นกรณีศึกษาให้เจ้าหน้าที่คนอื่นทราบ ผ่านการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ประจำปี

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔.๑ กรมวิชาการเกษตรมีหลักเกณฑ์/แนวทางที่มีหลักการทางวิชาการสนับสนุนการปฏิบัติงานควบคุม กำกับ ดูแล ตามพระราชบัญญัติควบคุมยางที่มีการปรับปรุงให้ทันสมัยครอบคลุมทุกด้าน ผ่านการยอมรับจากผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย

๔.๒ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมยางของกรมวิชาการเกษตรมีความเข้าใจ กระบวนการ สามารถปฏิบัติงานตามแนวทางได้อย่างถูกต้อง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๔.๓ มีแผนสำรองในการแก้ปัญหา การคิดที่หลากหลายวิธีนอกจากจะทำให้สามารถเลือกแนวทางที่ดี ที่สุดได้แล้ว ยังทำให้มีแนวทางเลือกสำรองที่ผ่านการลำดับความสำคัญมาเรียบร้อยแล้ว ทำให้สามารถเลือกใช้ แก้ปัญหาได้ทันท่วงทีหากแนวทางที่เลือกปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๕.๑ กระบวนการควบคุม กำกับดูแล ตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ได้รับการปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๕.๒ ฐานข้อมูลที่มีการเชื่อมโยง สามารถใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับได้ทันสถานการณ์

๕.๔ ข้อมูลสถิติยางที่ถูกต้องแม่นยำ และเป็นปัจจุบัน

(ลงชื่อ) _____

(นางพเยาว์ ร่มรินสุขารมย์)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) 23 / ม.ค. / 2568